

ger, de Konervative og Demokratiet, og under hvilken Demokratiet skulde arbeide sig op til en Ligeberettigelse, som man imod Grundlovens Mand og Ord havde negtet det i 5 Aar, altsaa i Stedet for at fortsætte paa denne Vej, vilde bryde denne Bane af og skabe en Alliancepolitik, der ledte til en Splitning paa den ene Side og en Splitning paa den anden Side, et Slags høre og venstre Centrum, som da skulde blive Situationens Bærere. Det kan komme endnu naturligt; men jeg antog som sagt, at det var Meningen at bryde af paa den Vej, Demokratiet var gaaet med Vælgernes stigende Tilslutning i 5 Aar, og igjennem disse Underhandlinger som forberedende denne Alliance og søgende en Vej at gaa over til en Tilstand, hvor den ny Himmel og den ny Jord skulde opstaa, og vi skulde vente de gyldne Frugter, som vi ikke kunde faae paa anden Maade. Saaledes som jeg udtaler her, at jeg har forstaaet det, saaledes er jeg om trent vis paa, et blot af Præsiden, men af mangfoldige andre Udtalelser, at saa godt som hele Landet har forstaaet den Politik, som er ført siden den 1ste Oktober. Hvis denne Politik var lykkedes, det vil sige, den kan jo lykkes senere, men hvis den til Dato var lykkedes — er jeg tilbøielig til at tro, at da vilde den ærede Ordfører have forfikkret os om de mirakuløse Virkninger, der vare fremkomne af de med Energi og Dygtighed og mageløst Frisind osv. førte Underhandlinger, som utrætteligt og uden Ophold havde fundet Sted siden 1ste Oktober til Dato. Nu er dette Resultat ikke kommet endnu. Om det er af samme Grund, som Kaven sagde om Hønbærrerne, eller af andre Grunde eller som sagt af af Mangel paa den Forsigtighed, forud at faae visse Førelsespræliminærer understrevede, skal jeg ikke indlade mig paa at afgjøre; men jeg finder det meget naturligt, at man ligesom Kjøben, der havde givet mange Foræringer til den, han var forelsket i, men tilsidst fik en Kurv, forfikkrede, at han aldrig havde været forelsket, siger som den ærede Ordfører, at det var en ren Misforstaaelse, at han har aldrig haft videre med det at gjøre. Jeg skal som sagt lade det være usagt, hvorledes det skal opfattes, men jeg siger, at dersom den ærede Ordførers Forklaring er forstaaelig ikke blot for ham selv, men for Alle, som ere her til Stede, i det Omfang og med den Tidsbegrænsning, hvormed den maa opfattes, sjøndt Tidsbegrænsningen har i den Henseende ikke Meget at sige, thi at (man efter den 8de November summede sig nogle Dage paa den Seiv, man havde vundet, og at man i Juleen lod Sagerne hvile, har ikke noget videre paa sig, da ellers alle Maanederne ere blevne benyttede efter den ærede Ordførers Forklaring — men skulde, siger jeg, den ærede Ordførers Forklaring af, at det, som sagt, ikke er lykkedes endnu at skabe en anden Stilling, blive forstaaet, da vil denne Med-

delelse af den ærede Ordfører mistroste den lille Procent, som endnu kan være tilbage af hans tidligere Venner blandt Befolkningen. (Stemmer: Procent!) Ja, saa den lille Del, Udtrykket er jo ligegyldigt. (Stemmer: Nye Venner!) Ja, nye Venner, det er sandt, paa den Vej faar man mange nye Venner. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind derpaa. — Men nu sagde den ærede Ordfører, at han ikke kunde forstaa de to Medlemmers Stilling, og han spurgte, om vi kunde være i Stand til eller have Driftighed til at give en Forklaring af, hvad vi vilde gjøre i denne Session. Hvorfor skulle vi gjøre det? Den ærede Ordfører har jo ikke sagt os et eneste Ord om, hvad han vil gjøre i denne Session, og at vi to Medlemmer af Femtemands-Udvalget skulde staa op og sige Noget om, hvad vi ville gjøre, det vilde jo være at tillægge os en Betydning, som vi paa ingen Maade kunne drømme om at have, vi, der ere Mindretallet her i Salen under den nuværende Ledelse. Det forekommer mig, at vi snarere maatte vente af den ærede Ordfører, at han vilde forklare os, hvad han vil gjøre inden Slutningen af denne Samling. Dermed være det forresten ikke sagt, at han overhoved behøvede at følge den Overbevisning, han i Dag har om, hvad han vil gjøre i Løbet af Samlingen. Men det vil dog have nogen Betydning, hvad Flertallet siger. At Mindretallet holder sig neutralt og tilbage, er jo Noget, der er i sin Orden. (Modsigelse). Ja, det ere vi dog nødt til, det paa lægger den politiske Vigt os under de nuværende Forhold til en vis Grændse. Jeg kan saa meget mere have Lyst til at faae dette at vide, som jeg arligt talt vil sige, at jeg ikke forstaaer den Politik, som det ærede Medlem følger i denne Samling, dersom den skal ses i Belysningen af, hvad der er sagt og skrevet Landet over forud for denne Samling. Den ærede Ordfører — der kan jo være forskellige Misforstaaelser til Stede, og Andre kunne have faret vild paa den nye Vej, uden egentlig at faae Forklaring paa, hvorvidt den fører fra eller til Noget — den ærede Ordfører kan jeg forstaa under een Forudsætning. Det er jo bekendt, at den ærede Ordfører for saa Aar siden er kommen ind i Thinget som Venstres Modstander, og det er bekendt, at han da udtalte sig med megen Starphed mod Parlamentarisme af Høre-Art og mod Parlamentarisme af Venstre-Art; al Parlamentarisme var forfæstelig af de og de Grunde. Dersom det ærede Medlem, efter at være bleven valgt med disse Anskuelser og overveiende Situationen, idet han faae, at der her var et Flertal med parlamentariske Krav, og at dette Thing stiller Fordringer om at være Lyngbepunktet i det politiske Liv og opstillede det Slags konstitutionelle Krav, som vi Alle, til hvilken Side vi end høre, enten bekjende os til eller have bekjendt os til, med sin indgroede Uvillie mod Parlamentarismen havde